

LA JUNTA DE MUSEUS

L'any 1907, la Diputació i l'Ajuntament de Barcelona uneixen els seus fons i creen la Junta de Museus de Barcelona, amb funcionament autònom. Aquesta és una característica remarcable, ja que la Junta pot decidir què fer amb la seva consignació, sense haver de passar per inacabables tràmits institucionals. La Junta sistematitza i estructura les seves funcions, adquireix importants obres per a les seves col·leccions i comença a inventariar els seus fons. Inicia un fons bibliogràfic especialitzat per als Museus i reforça el Gabinet d'Estampes i Gravats i el Gabinet Numismàtic.

Amb l'adveniment de la Mancomunitat, la Junta reordena les seves funcions i organitza les comissions de treball. Folch i Torres inicia la seva trajectòria en la tasca que efectuaria durant tans anys en els Museus de Barcelona, esdevenint una figura imprescindible, tant en l'organització del treball quotidià de l'administració dels museus, com en la recerca d'obres importants per ser adquirides per la Junta, l'ordenació de les col·leccions, la redacció de catàlegs, inventaris i altres publicacions sobre els museus, etc. La fita més important d'aquest període és la incorporació al fons dels àbsis romànics, que converteix el Museu en una institució amb un fons important i de referència, comparable als museus d'altres capitals europees. Fins a aquest moment, el Museu havia estat cercant la seva identitat diferencial, que assoleix en el moment en què disposa d'un fons romànic de primera magnitud.

Amb el cop d'estat de Primo de Rivera, la Junta de Museus perd la seva autonomia i inicia una etapa en la qual, a causa de les destitucions imposades i les dimissions forçades, es paralitza la política de museus realitzada fins a aquell moment.

Amb la proclamació de la II República s'inicia una política cultural que impulsa extraordinàriament la Junta i els museus que regeix. En base als seus fons, crea nous museus especialitzats, publica guies i catàlegs, adquireix importants col·leccions, entre les quals sobresurt la col·lecció Plandiura, que dotarà el fons dels museus d'una importància qualitativa i quantitativa excepcional.

Amb l'esclat de la guerra civil, el Govern de la Generalitat, emet nombrosos decrets i ordres destinats a frenar la situació de perill en què es troba el patrimoni i crea una Comissaria general de Museus que substitueix la Junta de Museus i que extén el seu abast a tots els museus del país, nomenant delegats a tot Catalunya per a la salvaguarda dels objectes artístics. Es traslladen obres a diversos dipòsits propers a la frontera francesa, per salvaguardar-los i es presenta a París l'Exposició d'Art Català, que assoleix el respecte internacional per a la cultura catalana, a la vegada que reserva les obres artístiques més valuoses en terra neutral fins l'acabament de la guerra.

En imposar-se la dictadura dels guanyadors de la guerra, aquests creen una nova Junta de Museus afí al règim, que dirigirà els Museus durant una llarga primera etapa d'aquest període de prop de quatre dècades. La Junta, que no disposa de cap autonomia, coopera amb els museus locals i altres de tot Catalunya i el patronat dels museus de Barcelona es reparteix entre la Diputació i l'Ajuntament. La majoria d'ingressos es fan a través de donacions o llegats, alguns importants. Es crea el

Museu Picasso, a partir de la donació feta per Jaume Sabartés i algun altre museu especialitzat.

Ja en època democràtica, l'any 1981 l'Estat espanyol trasllada diverses competències i serveis de cultura a la Generalitat de Catalunya. El 1990 s'aprova la Llei de Museus i es fa un acord interinstitucional per a la gestió del Museu Nacional d'Art de Catalunya. El 1993 s'aprova el decret sobre composició i funcionament de la Junta de Museus i es recupera i transforma la Junta de Museus de Barcelona en Junta de Museus de Catalunya, que ampliarà de forma expressa el seu territori de competències, que seran desplegades pel decret aprovat el 1998. A partir de la seva creació, la Junta de Museus de Catalunya es torna a imbricar en la política museística del país. En la darrera legislatura la Junta ha debatut i aprovat el Pla de Museus i ha elaborat la proposta de museus pel Pla d'equipaments Culturals de Catalunya.

Actualment la Junta de Museus té entre d'altres competències l'aprovació de la proposta de nomenament dels directors i administradors dels museus nacionals, estudiar i proposar la creació de nous museus nacionals i de seccions de museu nacional, les d'elaborar les normes que regulen la coordinació de la política museística de les administracions públiques de Catalunya, establir la forma en què els museus nacionals han de presentar els seus plans anuals, informar sobre la inclusió d'un museu en el Registre de Museus, la determinació del lloc de dipòsit de les troballes arqueològiques quan no es pot aplicar el criteri establert per la normativa, el dipòsit de béns de la Generalitat en un museu, la modificació dels estatuts dels museus nacionals, la declaració de béns culturals mobles d'interès nacional quan formen part de les col·leccions d'un museu i la creació o supressió d'un museu de l'administració pública. La Junta de Museus també ha de fomentar les relacions entre els museus dins i fora de Catalunya, aprovar els plans d'ordenació i intercanvi del patrimoni dels museus nacionals i valorar l'actuació anual del conjunt de les administracions de Catalunya.